

- Φλώρια, καρδερίνες, φλώριασα!
- Πόσο τις δίνεις, βρε παιδί, τις καρδερίνες;
- Τρεις δραχμές, μπάρμπα. Τρεις δραχμές και μ' εγγύηση. Πάρε, αφέντη, να σε ζυπνά το πρωί.
- Δεν κάνει δυο δραχμές;
- Αν θέλεις να πάρεις τη βραχνιασμένη...

Ο μεσόκοπος άνθρωπος με τα ξενικά ρούχα, κάποιος πρόσφυγας από εκείνους, που πλημμύριζαν το πειραιώτικο λιμάνι, έβγαλε το κομπόδεμα από το ζωνάρι του, έδωσε ένα δίδραχμο στο παιδί και πήρε στα χέρια του την καρδερίνα.

Την κράτησε λιγάκι ελαφρά στα δάχτυλά του, την χάιδεψε πονετικά και την κοίταξε καλά καλά, φέρνοντας το ανήσυχο κεφαλάκι της μπροστά στα μάτια του, σα να ήθελε να της πει κάποιο γλυκό λόγο. Ύστερα, τινάζοντάς την ελεύθερη πάνω στην παλάμη του, την άφησε να πετάξει, κάνοντας τάχα πως του είχε ξεφύγει από τα χέρια του:

- Βρε, το αφιλότιμο το πετούμενο! Το είδες εκεί!

Από μέσα του όμως φαινόταν καταχαρούμενος ο παράξενος εκείνος άνθρωπος. Θα μπορούσε να ορκιστεί κανείς, πως αυτό που έγινε, δεν ήταν καθόλου τυχαίο. Ο ξένος, χωρίς άλλο, είχε αγοράσει το πουλί, για να του χαρίσει την ελευθερία του. Αν προσπαθούσε να κρύψει το σκοπό του, το έκαμε ίσως από ευγένεια. Και θα μπορούσε να ορκιστεί κανείς ακόμη, πως έτσι ήταν το πράγμα, αν τον έβλεπε με τι λαχτάρα ακολουθούσε το φτερουγίσμα της καρδερίνας στον ελεύθερο αέρα. Ένα φτερουγίσμα τρελό, με μουδιασμένα φτερά, που την έφερε στο κατάρτι ενός καϊκιού, σαστισμένη ακόμη από την ξαφνική χαρά της.

- Βρε, το αφιλότιμο το πετούμενο, πώς μου ξέφυγε!
- Από μέσα του όμως έλεγε χωρίς άλλο ο γεροντάκος:
- Κάνε τη δουλειά σου, πουλάκι μου, και μη σε μέλει.
- Δυο μορτάκια, που έκαναν το βαρκάρη εκεί δίπλα, πήδησαν αμέσως μέσα στο καϊκι:
- Νά το, νά το, πάνω στο πανί ακούμπησε, είπε το ένα.
- Πέτα το σακκάκι σου, να το ρίξεις κάτω. Δε βλέπεις, πως είναι μουδιασμένο; απάντησε το άλλο.
- Ο ελευθερωτής δεν μπόρεσε να κρυφτεί πια. Όρμησε άγριος στην άκρη του μόλου και φώναξε, κουνώντας το μπαστούνι κατά το καϊκι.
- Κάτω, παλιόπαιδα! Δικό σας είναι το πουλί; Εγώ το αγόρασα, εγώ θέλησα και το άφησα. Ορίστε μας! Κάτω γρήγορα, γιατί θα σας σπάσω τα παιδιά σας.
- Και μόνον όταν είδε το πουλί να τινάζει τις φτερουγίτσες του και να σκίζει χαρούμενο τον αέρα, μονάχα τότε πήρε το δρόμο του, μουρμουρίζοντας:
- Μα βέβαια, μέσα στην ελευθερία γεννήθηκαν· πού να ξέρουν τι θα πει σκλαβιά!...

Σάββατο 4 Απριλίου 2020

Για σουβιά λόγια του γέροντα μου προκάλεσαν το συναίσθημα τις σκέψης και αντιλαμβάνοντας τα, ξεκίνησα στο μυαλό μου τι σημαίνει σκλαβιά και τις διαφορές που έχει με την ελευθερία. Ο πρόσφυγας είχε ήσει με σκλαβιά και όταν είδε την λάθος πράξη που έκαναν τα δύο αγόρια, αντιδράσε αλλά παράλληλα τους δικαιολόγησε. Θα προτιμούσα ο γέροντας να μην είχε μαυρμαυρίσει την φράση αλλά να την είχε πει καθαρά στα παιδιά, για να προβληματίζονταν και να αναγνώριζαν το λάθος τους. Διαβάζοντας αυτό το κείμενο ενθουσιάστηκα, διότι ο γέροντας αγόρασε την καρδέρινα μόνο για να την απελευθερώσει. Φαίνεται πως η ελευθερία είναι ένα μπαλόνι και η σκλαβιά μία βελόνα που ανά πάσα στιγμή μπορεί να το σπάσει.

Σοφία Σπάθα

"Τι θα πει σκλαβιά"

Όπως ζέρουμε η ελευθερία είναι το πιο σημαντικό αγαθό της ανθρώπινης ύπαρξης αν σκεφτούμε ότι κάποια έδωσαν το αίμα τους για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι όπως στο 2^ο στον α' και τον β' Παγκόσμιο πόλεμο, έτσι σύμφωνα με τα παλαιά είναι το ποδοτικότερο αγαθό αλλά εκεί που σταματά η ελευθερία του ενός ξεκινά του άλλου έτσι τα παιδιά την ελευθερία την βρήκαν έτοιμη στο "λίαντο" και δεν ήξεραν τι να πει ελευθερία.

Ίσως η ποδυ ελευθερία μας κτάνει σε σημείο καταπάτησης της ελευθερίας του άλλου.

« Τι θα πει σκλαβιά »

Ο χέρονται είπε μια προλήθη σοφή
καυθέντα! Διότι όλοι έχομε όντιρα όλοι
θελομε να ειμαστε ελευθεροι και όχι
φυλακισμενοι ψυα ή ανθρωποι!

Σην αρχη λτε οι η καρδερινα έχει
καυδιασμενα φερα μόλις ελευθεροθηκε
ησαν χαρούμενο, εινατε εις φερούμε
του και πάνω απ' όλα ελευθερο!!!

Μαριλένα Σιγάλα

Κείμενο

Ο ηλικιωμένος είχε δικό μ' αυτό που είχε στο τέλος, επειδή τα φορτάκια ήταν μικρά, ενώ ο ηλικιωμένος είχε περάσει αυτά τα θάματα από τις γυναίκες και τους πολέμους. Πραγματικά, ήταν δικαιολογημένος για όλα αυτά που έκανε στην ιστορία.

Νεφέλη Ανδριώτη

Ημεθα βεβαια, μερασ στην ελευθερια
 λευγηθηκαμ που να ξερουμ τι θα πει σκλαβια
 Εγω συμφωνω με αυτη τη φραση
 επειδη μας ανοιχει τα ματια πως
 εμεις ελαστε τυχειρι που βγαίνουμε,
 και παιζουμε με φιλους φιλαμε με
 ελευθερια και ο καθενας εκφραζει
 τη γρωμη του. Πολλες χειρες περασαν
 κρυφοντασ τον εαυτο τους, χωρις
 φιλους χωρις οικογενεια σφρακις
 ποτε θα ερθει αυτη η μερα... Ηθε τοτε
 καρηκαν με ολη τους τη ψυχη. Εγω
 εμεις χαρομασται' αλλα όχι τόσο' ει
 επειδη δεν ζησαμε της ατιζοεσ γουτομε
 φαίνεται πως εαν δει το ζησείς δεν
 φορ καταλαβαινεις

Αντώνης Μαυρίδης

«Τα τελευταία λόγια του γέροντα πρόσφυγα»

Ο Γέροντας πρόσφυγας έσωσε αυτή την καρδερίνα από την σκλαβιά της γιατί ένιωθε στεναχωρημένος γι' αυτήν. Είναι σαν ο πρόσφυγας να έφυγε από την χώρα του για να σώσει αυτό το μικρό πουλί.

Η άποψη μου γι' αυτό που κάνει είναι πολύ ευγενικό.

Δείχνει την μεγάλη ανάγκη της ελευθερία που έχει ο πρόσφυγας. Να ζήσει ελεύθερα και όχι σκλαβωμένα.

Μάριος Ξενιάδης

